μὲ συνοδεύσουν, γιατί ἦσαν ἀπησχολημένοι, καὶ μ' ἄφησαν μ' εὐχαρίστησι νὰ φύγω. Δὲν ἤθελαν ἄλλωστε μάρτυρας σ' αὐτὴ τὴν ἐμπιστευτικὴ συνομιλία τους !...

Ἐγώ, ἀφοῦ βεβαιώθηκα ὅτι δὲν μὲ παρακολουθοῦν, ἔστειλα ἕνα κρυπτογραφικὸ τηλεγράφημα στοὺς φίλους μου, στὸ ὁποῖο ἀνέφερα αὐτὴ τὴ σοβαρὴ πληροφορία. Ἔπειτα γύρισα χαρούμενη στὸ μέγαρο τοῦ φὸν Λίντγκε. Ὅλοι εἴμαστε ἐκεῖνο τὸ βράδυ εὐχαριστημένοι. Οἱ Γερμανοὶ γιὰ τὴ μεγάλη νίκη ποὺ θὰ πετύχαιναν τὰ ὑποβρύχιά τους κι' ἐγὼ γιὰ τὶς πληροφορίες ποὺ εἶχα δώσει στοὺς φίλους μου.

Ὕστερ' ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα, μιὰ συνταρακτικὴ εἴδησι ἀναστάτωσε τὸ ὑπουργεῖο τῶν Ναυτικῶν τῆς Γερμανίας. Πέντε ὑποβρύχια, τὴν ὥρα ποὺ ἔκαναν μιὰ τολμηρὴ ἐπίθεσι στὶς ναυτικὲς βάσεις τῆς Γαλλίας, εἶχαν πέσει μέσα στὰ δίχτυα τῶν τορπιλλῶν κι' εἶχαν ἀνατιναχθῆ. Τριακόσιοι ἀξιωματικοὶ καὶ ναῦτες εἶχαν βρῆ τραγικὸ θάνατο...

Καταλάβατε βέβαια ὅτι μόλις οἱ Γάλλοι ἔλαβαν τὸ τηλεγράφημά μου φρόντισαν νὰ τοποθετήσουν ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ θὰ περνοῦσαν τὰ ὑποβρύχια ἕνα πυκνὸ δίχτυο τορπιλλῶν. Οἱ Γερμανοὶ πάλι, ἀκολουθῶντας πιστὰ τὶς ὁδηγίες τοῦ ναυαρχείου τους, δὲν εἶχαν προσέξει αὐτὸ τὸ δίχτυ κι' εἶχαν πέσει μέσα σ' ἐκεῖνη τὴν τρομαχτικὴ κόλασι, ἀπὸ τὴν ὁποία δὲν μπόρεσαν φυσικὰ νὰ γλυτώσουν....

Ὁ φὸν Λίντγκε, ὅσο περνοῦσε ὁ καιρός, τόσο ἄρχισε νὰ γίνεται πιὸ ζηλιάρης καὶ πιὸ βάναυσος. Ὁ ἔρωτάς του γιὰ μένα τὸν ἐτύφλωνε. Κάθε τόσο μ' ἀπειλοῦσε ὅτι θὰ μὲ σκοτώσῃ. Κι' ἤμουν βέβαιη ὅτι ἦταν ἱκανὸς νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀπειλή του. Γιὰ ν' ἀπαλλαγῶ λοιπὸν ἀπὸ αὐτόν, ἀπεφάσισα νὰ...θαλασσώσω λίγο τὶς ὑποθέσεις μου καὶ νὰ φύγω ἀπὸ τὴ Βουδαπέστη. Ὅπως λοιπὸν ἤμουν τολμηρή, ἔγραψα ἕνα ἀποκαλυπτικὸ γράμμα στὸν πρεσβευτὴ τῆς Γερμανίας, τοῦ ἀπεκάλυπτα ποιὰ εἶμαι καὶ τοῦ ἔλεγα ὅτι ὁ Λίντγκε μοῦ εἶχε προδώσει τὴ μυστικὴ ἐπίθεσι τῶν ὑποβρυχίων. Ἔπειτα πῆρα τὸ τραῖνο γιὰ νὰ ἐπιστρέψω στὴ Γαλλία.

Καθὼς ἔμαθα ἀργότερα, ὁ πλοίαρχος φὸν Λίντγκε κατηγορήθηκε ὡς προδότης καὶ κουφεκίσθηκε μετὰ λίγες μέρες στὸ Βερολῖνο.

Αὐτὴ ἡ περιπέτειά μου, καθὼς βλέπετε, ὀφείλεται μόνο στὴν τύχη, ἡ ὁποία, ὅπως καὶ πολλὲς ἄλλες φορές, μὲ βοήθησε γιὰ νὰ πραγματοποιήσω τὰ σχέδια καὶ τὴν ἐκδίκησί μου.

ΑΔΕΛΙΝΑ ΝΤΕ ΜΑΟΝ

ΑΠΟ ΤΟ 97

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΟΥ

Ὁ νεαρὸς ἀνθυπολοχαγὸς Δημήτριος Φραγκόπουλος, κατὰ τὸν πόλεμο τοῦ 97, τραυματίσθηκε βαρειὰ στὸ πόδι, στὴ μάχη τῶν Πένιε Πηγαδιῶν. Οἱ νοσοκόμοι ὅμως, τρεῖς τὸν ἀριθμόν, οἱ ὁποῖοι καὶ δικάστηκαν ἀργότερα γι' αὐτό, τὸν ἐγκατέλειψαν κι' ἔφυγαν. Τότε ὁ τραυματίας, γιὰ νὰ μὴν πέσῃ στὰ χέρια τῶν Τούρκων, ἔβγαλε τὸ περίστροφό του γιὰ ν' αὐτοκτονήσῃ. Ἀλλ' ἀκριβῶς αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἔτυχε νὰ περάσῃ ἀπὸ κοντά του ὁ εὔζωνος Β. Μάργαρης, ὁ ὁποῖος ἔτρεξε, τοῦ ἄρπαξε τὸ περίστροφο καὶ τοῦ εἶπε :

—Μή, πρὸς Θεοῦ,, κ. ἀνθυπολοχαγέ !...

—Σκότωσέ με, καϋμένε Μάργαρη ! παρακάλεσε ὁ ἀνθυπολοχαγός.

—Ὄχι ! ὄχι ! Θὰ πᾶμε μαζὺ στὸ νοσοκομεῖο. Βαστοῦν τὰ κότσα μου. Καὶ τὸν πῆρε στὸν ὦμο του.

Μὰ στὸ χειρουργεῖο, στὸ ὁποῖο μετέφερε τὸν ἀνθυπολοχαγό του ὁ εὔζωνος, δὲν ὑπῆρχε οὔτε ἴχνος γάζας καὶ ἐπιδέσμου !.... Ἀλλ' ὁ Μάργαρης ἔσχισε ἀμέσως μιὰ λουρίδα ἀπὸ τὴ φουστανέλλα του, τὴν ἔπλυνε μὲ οἰνόπνευμα καὶ τὴν πρόσφερε στὸ γιατρό. Καὶ μ' αὐτὸ τὸν πρόχειρο ἐπίδεσμο δέθηκε ἡ πληγὴ τοῦ τραυματίου ἀξιωματικοῦ.

ΠΕΖΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Η ΑΡΠΑ ΚΙ' Ο ΚΥΡ ΜΕΝΤΙΟΣ

(Τοῦ Ἰταλοῦ ΠΡΑΤΙ)

Κάποτε ὑπῆρχε μιὰ ἄρπα, ἡ ὁποία ἦταν ἀφημένη ἀπαλὰ πάνω στὴν καταπράσινη χλόη. Ὁ ἄνεμος, ψαύοντάς την μὲ τὸ ἐλαφρὸ φτερό του, τὴν ἔκανε ν' ἀφήνῃ γλυκοὺς ἤχους.

Ὁ κὺρ - γάϊδαρος, μόλις πέρασε ἀπὸ ἐκεῖ κοντά, σήκωσε τὴ μουσούδα του καὶ στάθηκε ἀκίνητος πάνω στὰ τέσσερα πόδια του, συγκινημένος, κατάπληκτος ! Ἔπειτα, νομίζοντας ὅτι ἡ χορδὲς ἐκεῖνες θὰ ἠχοῦσαν καὶ στὸ ἄγγισμα τοῦ ποδιοῦ του, ὅπως καὶ στὸ φτερὸ τοῦ ἀνέμου, σήκωσε τὸ πόδι του καὶ τ' ἄφησε νὰ πέσῃ βαρὺ πάνω στὸ ὄργανο...

Ἀλλοίμονο ! Ἡ ἄρπα, ἡ λεπτοκαμωμένη, θρυμματίστηκε οἰκτρότατα ! Τί μποροῦσε νὰ κάνῃ, ἡ καϋμένη ;

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ὁ ἄνδρας εἶνε ἡ δύναμι, ἡ γυναῖκα εἶνε ἡ ὡμορφιά. Αὐτὸς εἶνε ὁ κυρίαρχος νοῦς κι' αὐτὴ ἡ φρόνησις, ποὺ συγκρατεῖ καὶ ρυθμίζει. Ὁ ἕνας δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ χωρὶς τὸν ἄλλον. Γι' αὐτὸ ὁ Κύριος τοὺς ἔπλασε δυό, ἀλλὰ γιὰ ἕνα καὶ μόνον σκοτό.

Ἀπὸ τὰ Ἰνδικὰ Ἱερὰ Βιβλία

* * *

Ὅποιον καταριέται ἡ γυναῖκα, τὸν καταριέται κι' ὁ ἴδιος ὁ Θεός.

Ἰνδικὸ Ρητὸ

* * *

Τὰ δάκρυα τῶν γυναικῶν τραβοῦν τὴ φωτιὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀπάνω σ' ἐκεῖνον ποὺ στάθηκε αἰτία νὰ χυθοῦν. Ἰνδικὸ Ρητὸ

* * *

Δυστυχία σ' ἐκεῖνον ποὺ γελάει μὲ τοὺς πόνους τῆς γυναίκας ! Ὁ Θεὸς θὰ γελάσῃ γιὰ τὴν προσευχή του. Ἰνδικὸ Ρητὸ

* * *

Τὰ ἄσματα τῶν γυναικῶν εἶνε εὐχάριστα στὸ αὐτὶ τοῦ Κυρίου. Ἂν θέλουν οἱ ἄνδρες νὰ τοὺς ἀκούσῃ μὲ προσοχὴ ὁ Κύριος, πρέπει νὰ ὑμνοῦν τὴ δόξα του μαζὺ μὲ τὶς γυναῖκες. Ἰνδικὸ Ρητὸ

* * *

Ὅσοι ποθοῦν νὰ ζήσουν πολλὰ χρόνια, πρέπει νὰ φροντίζουν γιὰ τὶς γυναῖκες καὶ νὰ χαρίζουν σ' αὐτὲς ὅσα δῶρα τοὺς χρειάζονται. Ἰνδικὸ Ρητο

* * *

Χάρις στὶς παραλλήσεις τῆς γυναίκας, συγχώρησε ὁ Κύριος τὸ ἀνθρώπινο γένος. Ὅποιος τὸ ξεχνάει αὐτό, ἂς εἶνε καταραμένος !... Ἰνδικὸ Ρητὸ

* * *

Ἡ ἐνάρετη γυναῖκα δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ κάνῃ καμμιὰ πρᾶξι ἐξαγνισμοῦ, γιατί δὲν μολύνεται ποτέ, οὔτε κι' ἀπὸ τὴν πιὸ μολυσμένη ἐπαφή. Ἰνδικὸ Ρητὸ

* * *

Τὸ μόνο δυσάρεστο στὸ γάμο εἶνε τὸ ὅτι δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ χωρίσῃ τὴ γυναῖκα του....πρὶν τὴν παντρευτῆ ! Α. Κὰρ

* * *

Ἡ γυναῖκα εἶνε ἀδύνατο πλάσμα, προικισμένο μὲ ἀπίστευτη ... δύναμι !

Κα Σεγγὰλ

* * *

Τὰ μάτια τῆς γυναίκας εἶνε ἡ λαμπάδες ἡ ἀναμμένες μπρὸς στὸν Παράδεισο, γιὰ νὰ δείχνουν τὶς πύλες του στὶς ἀγνὲς ψυχές. Β. Οὺγκὼ

* * *

Ὁ ἄνδρας δὲν εἶνε τέλειος, παρὰ μόνο μὲ τὴν βοήθεια τῆς γυναίκας. Κάθε ἄνδρας ποὺ δὲν παντρεύεται νέος, πρέπει νὰ στιγματίζεται ὡς τιποτένιος ! Ἰνδικὸ Γνωμικὸ

* * *

Ὅποιος καταφρονεῖ τὴ γυναῖκα, καταφρονεῖ αὐτὴ τὴν ἴδια τὴ μητέρα του. Ἰνδικὸ Ρητὸ

Ἡ καρδιὰ τῆς γυναίκας συγκινεῖται εὐκολώτερα ἀπὸ τὴν καρδιὰ τοῦ ἀνδρός. Στὸν παραμικρὸ ἦχο ἔρωτος, ἡ γυναικεία καρδιὰ ἀντηχεῖ ἁρμονικώτατα. Ἀλφρ. Μυσσὲ

* * *

Ἡ πιὸ μεγάλη δύναμις τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ἡ ὡμορφιά.

Ὀν. Μπαλζὰκ

* * *

Στὸν ἔρωτα ὁ ἄνδρας ζητάει πολὺ λίγα πράγματα ἀπὸ τὴ γυναῖκα, ἡ γυναῖκα ὅμως ζητάει τὰ πάντα ἀπὸ τὸν ἄνδρα.

Ἀρθ. Σοπενάουερ

* * *

Ὅταν ἡ γυναῖκες ἐπιβάλλονται στὸν ἄνδρα τους, πρέπει νὰ σιωποῦν ἂν θέλουν νὰ μὴ χάσουν τὴν κυριαρχία τους πάνω σ' αὐτόν. Μὰ κι' ὅταν τρῶνε ξύλο, πάλι πρέπει νὰ σιωποῦν. Ἡ σιωπὴ τοῦ δούλου εἶνε τρομερὴ γιὰ τὸν κύριό του. Ὀν. Μπαλζὰκ

* * *

«Τὴν ἀγάπη σου κι' ἕνα καλύβι ». λένε οἱ ἐρωτευμένοι. Τὸ δυστύχημα ὅμως εἶνε ὅτι ἡ ἀγάπη φεύγει καὶ μᾶς μένει μονοχὰ τὸ καλύβι.

Γ. Σάνδη

* * *

Τὸ πότε πρέπει ν' ἀγαπήσῃς, εἶνε δυσκολώτερο ἀπὸ τὸ πῶς πρέπει ν' ἀγαπήσῃς. Α. Κὰρ

* * *

Ἡ θαυμασιώτερη μεταμφίεσις τοῦ διαβόλου εἶνε ἡ γυναῖκα.

Α. Μυσσὲ